

meget godt svarer til det antal restpraktikaftaler, der indgås.

I øvrigt må jeg sige om det med sikkerheden, at når man starter på en faglig uddannelse uanset hvilken, så er der jo ikke nogen overhovedet af de ca. 30.000, der starter, der kan være sikker på, at de kan få en praktikplads, bortset fra dem, der har uddannelsesaftalen, inden de starter. Så det er der jo ikke noget nyt i.

Formanden:

Så er der en sidste kort bemærkning til fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er rigtigt, at det er der ikke noget nyt i. Det, der er det nye, er, at man afskaffer en meget stor del af skolepraktikken.

I forhold til det her med tallene er der jo altså 7.200, der p.t. har en skolepraktikplads. Så det er altså ret langt fra de 3.800. Der er ret mange mennesker, som man vurderer ikke vil få en praktikplads på baggrund af denne her aftale, og deri ligger mit problem.

Jeg synes i virkeligheden, at de svar, fru Marianne Jelved giver, bekræfter, at det er fugle på taget, og så mener jeg, at man med den her aftale spiller hasard med elevernes fremtid. Det synes jeg er et stort problem.

Jeg håber, at fru Marianne Jelved som afslutning her vil bekræfte, at man vil følge det meget tæt, og jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved, om man vil være villig til at gå ind og ændre på aftalen, eventuelt skrue antallet af skolepraktikpladser op, såfremt det viser sig, at de ikke får praktikpladser.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg betvivler ikke, at der kan være 7.200 unge mennesker, som på en gang er i skolepraktik. Det, jeg er interesseret i, er at sige, at det antal, der starter på skolepraktik i et hovedforløb, er i størrelsesordenen 5.000 i disse år, og af dem er der godt 4.000, der når at få en restpraktikaftale, inden deres uddannelse er færdig. Deraf mine tal.

Så vil jeg sige, at der er jo skabt en masse nye muligheder, og dem har jeg noteret mig at Enhedslistens ordfører ikke interesserer sig så meget for. Der gives faktisk nogle bedre muligheder nu, og jeg går ud fra, at hvis det her projekt lykkes, sådan som det er intentionerne, så vil fru

Pernille Rosenkrantz-Theil klappe mig på skulderen bagefter og sige, at det var ganske godt, for heller ikke for Enhedslisten kan det trods alt være et mål i sig selv, at der er en bestemt mængde skolepraktikpladser.

Med hensyn til at ændre på aftalen så foregår det jo i forligskredsen, og der gøres jo, som jeg har sagt, status med et halvt års mellemrum, hvor vi følger det meget nøje for at se, om det virker, og hvis ikke det virker, så er det jo meningen, at forligspartierne skal gå ind og ændre på det, så det kommer til at virke.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg havde egentlig håbet, at jeg kunne sige, at således beroliget vil jeg fremføre følgende, men det kan jeg desværre ikke. I stedet for skulle jeg måske hellere sige: således stadig bekymret.

De økonomiske vismænd har jo afsagt en klokkeklar dom over regeringens, Dansk Folkepartis og De Radikales lovforslag. Det har jeg nævnt nogle gange heroppefra. Med finanslovens aftale om skolepraktik tilskyndes virksomhederne *ikke* til at oprette flere praktikpladser i forhold til det nuværende system. Det er vismændenes dom over den her aftale.

Så er det tidligere blevet sagt, at man var lidt i tvivl om, hvilken analyse vismændene lagde til grund for det her. Det kan vi sådan set godt diskutere, det kan man sådan set gøre med hver evig eneste analyse, hver evig eneste konklusion, vismændene laver.

Men nu er det sådan, at de eneste, der ikke mener, at der er et problem med denne her aftale, er de partier, der har indgået den, og så er der arbejdsgiverorganisationerne. Ellers har samtlige haft bekymringer i forbindelse med denne her aftale.

De danske erhvervsuddannelser er jo kendetegnet ved at have en sammenhæng, en vekslende mellem teori og praksis, mellem undervisning og praktik, og præcis derfor er de praktikpladser, vi diskuterer her i dag, så centrale for en god faglig uddannelse.

Kl. 18.50

Det store problem i rigtig mange år har været, at man ikke har kunnet skaffe praktikpladser nok, altså at mange tusinde unge hvert år har stået uden praktikplads. Der har været forsøgt forskellige modeller, men vi mener i Enhedsli-